

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika (www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1961776_RegNr_eI1-5400-463/2020

<http://www.infolex.lt/tp/1961776>

Administracinė byla Nr. eI1-5400-463/2020

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-03425-2020-1

Procesinio sprendimo kategorijos: 37.6; 55.1.3

(S)

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. gruodžio 16 d.

Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Violetos Balčytienės, Jolantos Malijauskienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja) ir Rūtos Miliuvienės,

dalyvaujant pareiškėjui L. P. (vaizdo konferencijos būdu), jo atstovui advokatui Renaldui Baliūčiui,

viešame teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo L. P. skundą atsakovui Kalėjimų departamentui prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos **dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.**

Teisėjų kolegija

nustatė:

1. Pareiškėjas L. P. kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas panaikinti atsakovo Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos (toliau – Departamentas) 2020 m. rugsėjo 29 d. sprendimą Nr. 2S-3508 „Dėl prašymo išnagrinėjimo“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Departamentą jo prašymą perkelti į Vilniaus pataisos namus (toliau – Prašymas) patenkinti. Pateiktas procesinis prašymas priteisti bylinėjimosi išlaidas. Skundas grindžiamas šiais argumentais.

1.1. Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso (toliau – BVK) 69 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta, kad nuteistasis, kuriam paskirtas laisvės atėmimas, gali būti perkeltas iš vienos pataisos įstaigos į kitą toliau atlikti bausmės, jeigu tai reikalinga palengvinti nuteistojo socialinę reabilitaciją. Laisvės atėmimo bausmę pareiškėjas atlieka Marijampolės pataisos namuose. Vilniaus mieste gyvena jo sužadėtinė, 6 nepilnamečiai vaikai bei senyvo amžiaus, prastos sveikatos būklės motina. Motina kartu su sužadėtine rūpinasi mažais vaikais, jų finansinė padėtis labai prasta, augina vaikus, tad negali dirbti. Nei motina, nei sužadėtinė neturi automobilio ir pajamų atvykti į pasimatymus Marijampolės pataisos namuose. Nuteistasis atskirtas nuo šeimos, visų savo socialinių ryšių. Nors nuteistieji turi teisę į pasimatymus, tačiau ja pasinaudoti negali, nes nei motina, nei sužadėtinė neturi galimybės pareiškėjo lankyti Marijampolės pataisos namuose. Jeigu atvyktų, patirtų didelių finansinių nuostolių, dėl to stipriai nukentėtų nepilnamečiai vaikai. Maža to, du vaikai serga – jie dažnai alpsta, dėl to jų negalima palikti namuose ilgesniam laikui ir išvykti į kitą miestą. Taigi pareiškėjas jaučiasi emociškai sugniuždytas, sunkiai dėl to išgyvena. Perkėlus nuteistąjį atlikti likusią bausmės dalį į Vilniaus pataisos namus, neabejotinai būtų palengvinta jo socialinė reabilitacija, nes galėtų dažniau matytis su brangiais artimais žmonėmis, kurie jam daro teigiamą įtaką, suteikia stiprybės atliekant bausmę ir vilties pakeisti gyvenimą teisinga linkme.

1.2. Pareiškėjo Prašymas buvo išnagrinėtas formaliai, ignoruojant jame nurodytus pagrindus, argumentus, pateiktas su konkrečia pareiškėjo situacija nesusietas atsakymas. Sprendime nėra absoliučiai jokių pagrįstų motyvų ar argumentų, nesiremta jokiais teisės aktais, kuriuose numatytos sąlygos privalomos vertinti, kai nuteistasis kreipiasi dėl jo perkėlimo į kitą pataisos įstaigą. Nors Sprendime išdėstoma, į ką atsižvelgiama vertinant tokio pobūdžio prašymą, tačiau šiuo atveju tokio vertinimo atlikta nebuvo. Sprendime visiškai ignoruojamos aplinkybės, susijusios su nuteistojo socialine reabilitacija, motyvai visiškai nesusiję su konkrečia pareiškėjo padėtimi. Nors Sprendime nurodoma, kad tam tikri asmeniniai patogumai ar teisių suvaržymai yra neišvengiami, tačiau šiuo atveju dėl objektyvių priežasčių neįmanoma pasinaudoti jokiais kitomis galimybėmis pareiškėjui susitikti su savo artimaisiais, sudaromos kliūtys sėkmingai jo socializacijai, nuolatiniam ryšių palaikymui ne su kalėjimo subkultūromis, kitais nuteistaisiais, bet su laisvėje esančia šeima. Pažymėtina, kad, priešingai nei Sprendime nurodo Departamentas, tarp Marijampolės ir Vilniaus yra apie 163 km atstumas, kelionė trunka apie 2 valandas į vieną pusę, tai, įvertinus Prašyme išdėstytas aplinkybes apie pareiškėjo šeiminių padėčių, yra objektyvios priežastys, kodėl artimieji negali jo aplankyti. Departamentas, nepatenkindamas Prašymo, iš esmės anuliuoja pareiškėjo teisę į pasimatymus su šeimos nariais, užkerta teisę ryšių su šeima palaikymui. Pareiškėjui paskirta 10 metų ir 3 mėnesių laisvės atėmimo bausmė. Tokį ilgą laiką tarpą apsiriboti tik skambučiais šeimos nariams, yra visiškai neprotinga ir prieštarauja bausmės tikslams. Taigi pareiškėjui yra būtini pasimatymai tiek su savo būsima žmona, tiek su savo vaikais, tiek ir su motina.

1.3. Prašymas taip pat buvo grindžiamas ir BVK 69 straipsnio 1 dalies 3 punktu – reikalinga užtikrinti veiksmingesnę nuteistojo priežiūrą ir saugumą. Atliekant ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamų veikų, dėl kurių jis nuteistas, pareiškėjas nuolat aktyviai bendradarbiavo su ikiteisminio tyrimo pareigūnais, atskleidė kitus asmenis ((duomenys neskelbtini)), dariusius nusikalstamas veikas ir organizavusius narkotinių medžiagų platinimą, dalyvavo nusikalstamos veikos imitavimo veiksmuose, nurodė keletą asmenų, vykdžiusių sunkius nusikaltimus. Bylos nagrinėjimo metu apie pareiškėjo bendradarbiavimą su pareigūnais tapo žinoma ir kitiems kaltinamiesiems (šiuo metu nuteistiesiems), kuriems paskirta atlikti bausmę tuose pačiuose Marijampolės pataisos namuose. Dėl to, Marijampolės pataisos namuose pareiškėjas šiuo metu yra visiškai nesaugus, jo gyvybei ir sveikatai gresia nuolatinis pavojus, kiti nuteistieji neigiamai nusiteikę prieš jį, laiko jį išdaviku, siekia pakenkti. Perkėlus pareiškėją į Vilniaus pataisos namus atlikti likusios laisvės atėmimo bausmės jo gyvybei ir sveikatai nekils pavojus, tad laisvės atėmimo bausmė atitiks savo paskirtį, o ne padarys pareiškėjui su bausmės tikslais nesusijusią žalą. Pareiškėjui kiti nuteistieji pasakė, kad jo laukia ir ieško Marijampolės pataisos namuose kartu toje pačioje byloje nuteisti asmenys ar šių asmenų pažįstami kiti nuteistieji. Pareiškėjas įtaria, kad jam grasina asmenys, kuriuos įdavė teisėsaugos institucijoms ir kurie, remiantis jo parodymais, buvo nuteisti. Pastaruoju metu pareiškėjui neleidžiama sėdėti valgykloje, jam grasinama, beveik savaitę jis negalėjo valgyti. Kai kreipėsi į pareigūnus, šie liepė tvarkytis patiems, nes jie nesikiša į nuteistųjų nesutarimus. Tik laiko klausimas, kada nuolatiniai grasinimai ir persekiojimai Marijampolės pataisos namuose virs realiais kitų nuteistųjų veiksmais, nuo kurių pareiškėjas nukentės fiziškai. Šiuo metu pareiškėjas gyvena nuolatinėje įtampoje, prieš jį yra naudojamas psichologinis smurtas, grasinimai. Tai yra neabejotinas pagrindas jį perkelti į kitus pataisos namus.

1.4. Šie argumentai ir aplinkybės buvo ignoruotos, jų Departamentas Sprendime visiškai neanalizavo, o tai turi būti laikoma įstatymuose nustatytų pareigų neatlikimu, institucijos neveiklumu ir abejingumu. Toks Sprendimas negali būti pateisinamas ir toleruojamas.

1.5. Šiuo atveju negalima sutikti, kad Sprendimas atitinka bendruosius individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus. Sprendimas negali būti laikomas pakankamai motyvuotu, kadangi jame jo priėmimo teisinis ir faktinis pagrindas nurodyti tik abstrakčiai ir formaliai, o į pareiškėjo situaciją atliekant bausmę Marijampolės pataisos namuose iš viso nebuvo gilintasi. Pareiškėjas neprašo jo perkelti į lengvesnio režimo laisvės atėmimo įstaigą ar jam palengvinti bausmės vykdymo sąlygas, paskirtas teismo nuosprendžiu. Prašyme išdėstytos išimtinės ir išskirtinės aplinkybės dėl pareiškėjo socializacijos ir saugumo, kurios turėjo būti įvertintos ir kurios sudaro pagrindą Prašymą patenkinti.

2. Teismo posėdyje pareiškėjas ir jo atstovas advokatas palaikė skunde išdėstytus argumentus ir prašė teismo skundą patenkinti visiškai.

3. Atsakovas Departamentas atsiliepime su skundu nesutinka ir prašo teismo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepimas grindžiamas šiais argumentais.

3.1. Pareiškėjo skundo argumentai dėl jo šeiminių padėties, jo artimųjų finansinės padėties, socializacijos yra visiškai nepagrįsti, pareiškėjas nepateikė įrodymų, patvirtinančių jo nurodomas aplinkybes. Departamentas nėra gavęs informacijos ir neturi duomenų, kad pareiškėjo saugumui Marijampolės pataisos namuose grėstų pavojus, ar kad jo saugumas nebūtų tinkamai užtikrinamas. Pareiškėjui buvo skirta ne 10 metų 3 mėnesių laisvės apribojimo bausmė, o 2 metų laisvės apribojimo bausmė. Jis neturi teisės remtis kasacine tvarka pakeistu teismo nuosprendžiu. Šiuo atveju Departamentui suteikta diskrecijos teisė, vadovaujantis BVK 69 straipsniu, arba perkelti pareiškėją iš vienos pataisos įstaigos į kitą tęsti atlikti bausmę, arba neperkelti. Sprendimas yra pakankamai

motyvuotas, teisiškai pagrįstas bei atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 8 straipsnyje nustatytus individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus.

4. Teismo posėdyje Departamento atstovas nedalyvavo, apie teismo posėdžio datą, vietą ir laiką pranešta tinkamai.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

5. Byloje kilęs ginčas dėl Sprendimo, kuriuo nepatenkintas prašymas perkelti pareiškėją į kitą pataisos įstaigą tęsti atlikti bausmę, teisėtumo ir pagrįstumo.

6. Vadovaujantis rašytine bylos medžiaga, teismo posėdyje proceso dalyvių pasisakymais ir Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ duomenimis nustatytos šios bylai išnagrinėti reikšmingos aplinkybės.

6.1. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. gegužės 9 d. nutartimi nutarta Lietuvos apeliacinio teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2018 m. balandžio 27 d. nuosprendį pakeisti, be kita ko, palikti galioti Vilniaus apygardos teismo 2016 m. lapkričio 22 d. nuosprendį su pakeitimais: pareiškėjui pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 260 straipsnio 3 dalį skirtą laisvės atėmimo bausmę sumažinant iki 10 metų ir 3 mėnesių. Šiuo metu pareiškėjas yra atlikęs tik nedidelę dalį paskirtos bausmės Marijampolės pataisos namuose.

6.2. Pareiškėjas, vadovaudamasis BVK 69 1 dalies 2 ir 3 punktais, 6 dalimi, pateikė Departamentui Prašymą perkelti jį iš Marijampolės pataisos namų į Vilniaus pataisos namus. Prašyme išdėstyti argumentai analogiški išdėstytiems skunde teismui.

6.3. Departamentas, išnagrinėjęs šį Prašymą, priėmė skundžiamą Sprendimą netenkinti Prašymo. Departamentas nustatė, kad Vilniaus pataisos namai yra vieni iš mažiausių Lietuvoje, vietų skaičius ten ribotas, todėl nėra galimybės į šią įstaigą nukreipti visų norinčių ar visų nuteistųjų, kurių artimieji gyvena Vilniuje. Departamentas, palyginęs Lietuvą su kitomis Europos valstybėmis, padarė išvadą, kad atstumai tarp miestų yra santykinai maži, visas įkalinimo įstaigas galima pasiekti per gana trumpą laiką. Bausmės atlikimo metu neišvengiamai keičiasi bendravimo su artimaisiais dažnumas ar būdas, tačiau tokių suvaržymų išvengti nėra galimybės. Pareiškėjas yra nuteistasis, turintis specifinį teisinį statusą ir tam tikras jo asmeninių patogumų ar teisių suvaržymas yra neišvengiamas. Socialinius ryšius su artimaisiais pareiškėjas gali palaikyti ne tik per pasimatymus, bet ir susirašinėdamas laiškais, skambindamas telefonu. Perkėlimas galimas tik išimtiniais atvejais, kai nėra galimybės užtikrinti nuteistojo saugumo ir priežiūros, dėl jo daromos neigiamos įtakos ar kai perkėlimu palengvinama nuteistojo socialinė rehabilitacija (perkėlimas į pusiaukelės namus ar į atvirąją koloniją). Artimųjų ar nuteistųjų pageidavimai atlikti bausmę tam tikroje įstaigoje, nelaikyti pagrindu nuteistąjį perkelti į kitą pataisos įstaigą išimties tvarka.

6.4. Nesutikęs su tokiu Sprendimu, pareiškėjas kreipėsi į teismą su skundu, pateikdamas kartu gimimo liudijimus, patvirtinančius, kad turi 6 mažamečius vaikus, sūnaus K. P. ir S. P. išrašus iš medicininių dokumentų, patvirtinančius, kad vaikai patiria afekto-respiracinius priepuolius.

7. Ši byla nagrinėjama vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) įtvirtintomis nuostatomis, nustatančiomis administracinių bylų dėl ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių, nagrinėjimo tvarką ir kiek aktualu konkrečiu atveju – kitais įstatymais, reglamentuojančiais atskirų administracinių bylų kategorijų teiseną (1 straipsnio 1 ir 3 dalys). Administracinis teismas nevertina ginčijamo teisės akto ir veiksmų (neveikimo) politinio ar ekonominio tikslingumo požiūriu, o tik nustato, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar viešojo administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, taip pat ar teisės aktas arba veiksmas (neveikimas) neprieštaruja tikslams ir uždaviniams, dėl kurių institucija buvo įsteigta ir gavo įgaliojimus (3 straipsnio 2 dalis). Prireikus bylos aplinkybės, turinčios reikšmės bylai teisingai išspręsti, tiriamos nustatant tokio tyrimo mastą ex officio (liet. savo iniciatyva) (ABTĮ 10 straipsnio 1 dalis).

8. Šiuo atveju kilusio ginčo teisinį santykį iš esmės reglamentuoja ne tik Departamentui, kaip viešojo administravimo subjektui, taikomas VAĮ (redakcija, galiojusi iki 2020 m. lapkričio 1 d.), bet ir pareiškėjo Prašymo pateikimo metu galiojęs BVK ir Departamento direktoriaus 2020 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. V-208 patvirtintas Nuteistųjų perkėlimo iš vienos pataisos įstaigos į kitą tvarkos aprašas (toliau – Aprašas).

8.1. VAĮ 3 straipsnyje nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas savo veikloje, be kita ko, vadovaujasi: ir objektyvumo principu, kuris reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs (2 punktas); ir nepiktnaudžiavimo valdžia principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus, siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų norminių teisės aktų nustatyta, tikslų (4 punktas); ir išsamumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (13 punktas).

8.2. Reikalavimai, nustatyti individualiam administraciniam aktui, kuris yra vienkartinis teisės taikymo aktas, skirtas konkrečiam asmeniui ar nurodytai asmenų grupei (2 straipsnio 9 dalis), įtvirtinti VAĮ 8 straipsnyje. Aiškindamas VAĮ 8 straipsnio 1 dalies nuostatas, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. kovo 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-839/14 ir kt.).

8.3. BVK 62 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad laisvės atėmimo bausmę vykdančios pataisos įstaigos yra šių rūšių: pataisos namai, kalėjimai, atviros kolonijos ir laisvės atėmimo vietų ligoninės. BVK 69 straipsnis reglamentuoja nuteistųjų perkėlimą į kitas pataisos įstaigas. Nuteistasis, kuriam paskirtas laisvės atėmimas, gali būti perkeltas iš vienos pataisos įstaigos į kitą toliau atlikti bausmės, jeigu tai reikalinga: 1) siekiant apriboti jo daromą neigiamą įtaką kitiems nuteistiesiems, arba 2) palengvinti nuteistojo socialinę rehabilitaciją, arba 3) užtikrinti veiksmingesnę nuteistojo priežiūrą ir saugumą, arba 4) vykdant nuteistojo perdavimo į užsienio valstybę, kurios pilietybę jis turi, toliau atlikti terminuoto laisvės atėmimo ar laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmės procedūras arba kitais BVK nustatytais atvejais (1 dalis). Pagal šio straipsnio 6 dalį, teisę perkelti nuteistąjį iš vienos pataisos įstaigos į kitą turi Departamento direktorius. Nuteistųjų perkėlimo iš vienos pataisos įstaigos į kitą, taip pat perkėlimo į pusiaukelės namus ir grąžinimo iš jų tvarką nustato Departamento direktorius.

8.4. Aprašo 3 punkte nurodyta, kad nuteistasis iš vienos pataisos įstaigos į kitą perkeliamas Departamento direktoriaus nutarimu dėl nuteistojo perkėlimo (priedas). Aprašas iš esmės reglamentuoja tvarką, kurios turi būti laikomasi, priimant nutarimą, nusprendus perkelti nuteistąjį iš vienos pataisos įstaigos į kitą. Aprašo 21 punkte nustatyta, kad iškilus klausimų dėl nuteistojo perkėlimo pagrįstumo, Departamentas gali paprašyti pataisos įstaigų pateikti papildomą informaciją ar dokumentus, reikalingus sprendimui priimti.

8.5. Vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą VAI 8 straipsnio taikymo aspektu turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį (šiuo atveju – BVK ir Aprašas), t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose. Šia teisės norma iš esmės siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai. Todėl, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprendamas dėl tokio akto atitikties VAI 8 straipsnio reikalavimams, teismas privalo ad hoc (liet. tuo atveju) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2011 m. birželio 27 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A556-336/2011 ir kt.).

8.6. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra padaręs išvadą, kad nuteistųjų perkėlimas yra išimtinai Departamento kompetencija ir patenka į Departamento teisių (diskrecijos), o ne pareigų apimtį (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. gegužės 22 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A146-381/2014).

9. Vadovaujantis aptartu teisiniu reguliavimu darytina išvada, kad Departamentas, įgyvendindamas šią jo kompetenciją ir vadovaudamasis jam suteikta diskrecijos laisve, turi, sprenddamas dėl nuteistųjų perkėlimo iš vienos pataisos įstaigos į kitą, vadovautis VAI ir jame išdėstytais objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia ir išsamumo principais bei bendraisiais individualiam administraciniam aktui taikomais reikalavimais, BVK 69 straipsnio nuostatomis bei Aprašo 21 punktu, kuris suteikia Departamentui procesines priemones imtis veiksmų, siekiant išsiaiškinti visas reikšmingas aplinkybes prieš priimant atitinkamą individualų administracinį sprendimą. Tai reiškia, kad Departamentas, pasirinkdamas atitinkamą sprendimo variantą dėl nuteistojo (ne)perkėlimo iš vienos pataisos įstaigos į kitą, priešingai nei nurodo atsiliepime nėra absoliučiai laisvas, nes jam suteikta diskrecija galima remtis tik įstatymų nustatytose ribose ir ja naudojantis turi būti atsižvelgiama į aptartų teisės aktų nustatytus reikalavimus, kad nebūtų pažeidžiami bendrieji teisės principai, žmogaus teisės.

10. Įvertinus nurodytą teisinį reguliavimą nustatytų faktinių aplinkybių kontekste darytina išvada, kad Departamentas, kaip viešojo administravimo subjektas, kuriam suteikti įgaliojimai spręsti dėl nuteistųjų perkėlimo iš vienos pataisos įstaigos į kitą ir dėl to priimti atitinkamus administracinius sprendimus, privalo jam suteiktą diskrecijos laisvę šiuo atveju realizuoti rūpestingai ir veikti taip, kad

administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų. Departamentas tokią procedūrą turi vykdyti nešališkai ir objektyviai, išsiaiškindamas visas šiam klausimui spręsti reikšmingas aplinkybes. Šiuo atveju Departamentui buvo pateiktas Prašymas, kuris grindžiamas BVK 69 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktais, t. y. pareiškėjas kreipėsi į Departamentą, prašydamas pasinaudoti jam suteikta diskrecijos teise ir perkelti jį į kitą pataisos įstaigą, t. y. Vilniaus pataisos namus. Šiuo atveju Prašymas grindžiamas tuo, kad pareiškėjas negali toliau bausmės atlikti Marijampolės pataisos namuose ir turi būti perkeltas į Vilniaus pataisos namus, nes tik juose bus palengvinta jo socialinė rehabilitacija ir užtikrinta veiksmingesnė priežiūra ir saugumas. Pareiškėjas Prašyme pateikė argumentus, kodėl reikalinga jį perkelti į Vilniaus pataisos namus. Departamentas laikosi pozicijos, kad priėmė teisėtą ir pagrįstą Sprendimą, pagrįstai atsisakė perkelti pareiškėją į Vilniaus pataisos namus, nurodė, kad jo skundo argumentai nepagrįsti, nes nepateikė juos patvirtinančių įrodymų, o ir pats Departamentas neturi informacijos, kad Marijampolės pataisos namuose pareiškėjo saugumui kyla pavojus.

11. Įvertinus tai darytina išvada, kad šiuo atveju turi būti įvertinta, ar Departamentas tinkamai atliko BVK 69 straipsnyje nustatytas Departamento funkcijas, ar Departamento priimtas Sprendimas, kuriuo atsisakyta tenkinti pareiškėjo Prašymą, atitinka VAĮ reikalavimus (žr. Specialiosios teisėjų kolegijos teisingumui 2019 m. rugsėjo 4 d. nutartį Nr. T-49/2019), ar Departamentas įvertino visas Prašyme nurodytas aplinkybes ir atliko savarankišką tyrimą, kuris leistų daryti išvadą, jog šiuo atveju pareiškėjo perkėlimas į Vilniaus pataisos namus nepalengvintų jo socialinės rehabilitacijos ir neužtikrintų veiksmingesnės jo priežiūros ir saugumo, nes Marijampolės pataisos namuose jam užtikrinama tokio pat lygio socialinė rehabilitacija bei priežiūra ir saugumas.

11.1. Visų pirma, teisėjų kolegija negali nesutikti su skundo argumentu, kad Departamentas, nustatydamas, kad pareiškėjas prašo būti perkeltas į Vilniaus pataisos namus dėl noro būti arčiau šeimos ir galimybės palaikyti su jais santykius, neįvertino kitos Prašymo dalies, kuri grindžiama BVK 69 straipsnio 1 dalies 3 punktu, ir atitinkamai neanalizavo pareiškėjo šioje Prašymo dalyje išdėstytų argumentų dėl jam galimai kylančio pavojaus ir jautimosi nesaugiu Marijampolės pataisos namuose. Prie bylos pateikta medžiaga, kuria Departamentas rėmėsi priimdamas skundžiamą Sprendimą, tik patvirtina, kad Departamentas neatliko jokio patikrinimo ar tyrimo dėl Prašymo dalyje, kuri grindžiama BVK 69 straipsnio 1 dalies 3 punktu, išdėstytų aplinkybių. Departamentas nesiaiškino, ar Marijampolės pataisos namuose yra laikomi tie asmenys, kuriuos pareiškėjas atskleidė ikiteisminio tyrimo metu, ar šie asmenys žino, kad pareiškėjas bendradarbiavo su pareigūnais, ar Marijampolės pataisos namų pareigūnai gaudavo iš pareiškėjo žodinius nusiskundimus apie tai, kad jam grasinama, ar grasinimai buvo ir yra realūs, ar Marijampolės pataisos namuose buvo incidentų, kurie patvirtintų pareiškėjo baimę, jog su juo bus susidorota. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, kad, kaip jau buvo minėta, Departamentui, sprendžiančiam dėl nuteistojo perkėlimo iš vienos pataisos įstaigos į kitą, be kita ko, suteikta teisė iškilus klausimų dėl nuteistojo perkėlimo pagrįstumo prašyti pataisos įstaigų (šiuo atveju Marijampolės pataisos namų, kuriuose pareiškėjas ir atlieka jam paskirtą bausmę) pateikti papildomą informaciją ar dokumentus, reikalingus sprendimui priimti (šiuo atveju informaciją, patvirtinančią ar paneigiančią Prašyme nurodytas aplinkybes) (Aprašo 21 punktą). Bylos medžiaga patvirtina, kad šia procedūrine priemone Departamentas nepasinaudojo. Tai, kad Departamentas tik teikdamas teismui atsiliepimą nurodė, kad neturi jokių duomenų apie pareiškėjui kylantį pavojų jam vykdant laisvės atėmimo bausmę Marijampolės pataisos namuose, niekaip nekeičia išvados, kad vertindamas Prašymą nesiėmė visų veiksmų, kad tinkamai įgyvendintų jam suteiktą kompetenciją spręsti dėl nuteistųjų perkėlimo į kitą pataisos įstaigą. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, kad atsiliepime pateikti argumentai nėra ir negali būti laikomi skundžiamo Sprendimo motyvacijos dalimi ar papildoma motyvacija, nes teismas Sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą vertina jo priėmimo metu galiojančių teisės aktų ir faktinių aplinkybių kontekste. Taip pat, nustačius, kad Departamentas pats neatliko jokio tyrimo (patikrinimo) dėl pareiškėjo Prašyme aptariamų aplinkybių ir pats teismui

nepateikė jokių dokumentų, patvirtinančių atsiliepimo argumentą, kad nėra duomenų, jog pareiškėjui kiltų pavojus Marijampolės pataisos namuose, jis laikomas visiškai nepagrįstu, todėl atmetamas. Nustačius, kad Departamentas visiškai nevertino Prašymo dalies, kuri grindžiama BVK 69 straipsnio 1 dalies 3 punktu, neatliko tyrimo (patikrinimo), kurio metu būtų nustatytos reikšmingos aplinkybės, kad Prašymas būtų išnagrinėtas objektyviai ir išsamiai, Sprendime neišdėstė jokių argumentų, kurie atskleistų Departamento išvadas dėl (ne)reikalingumo pareiškėją perkelti į Vilniaus pataisos namus dėl veiksmingesnės jo priežiūros ir saugumo, darytina išvada, kad Departamentas netinkamai įgyvendino jam suteiktą diskreciją, neužtikrinęs objektyvumo ir išsamumo principų laikymosi ir pareigų, nustatytų VAĮ 8 straipsnyje.

11.2. Antra, įvertinusi Sprendime išdėstytus argumentus dėl pareiškėjo Prašymo dalies, kuri grindžiama BVK 69 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisėjų kolegija daro išvadą, kad jie yra nepakankami, dalis jų nesusiję su pareiškėjo Prašyme išdėstytų argumentų vertinimu. Spręsdamas, ar pareiškėjo perkėlimas į Vilniaus pataisos namus palengvins pareiškėjo socialinę reabilitaciją, Departamentas visiškai nevertino Prašyme nurodytų aplinkybių, kad pareiškėjas turi 6 vaikus, sužadėtinė ir motina neturi automobilio, jų finansinė padėtis labai sudėtinga, dėl to negali leisti sau atvykti pasimatyti su pareiškėju. Departamentas turėjo, tačiau neįvertino šių aplinkybių BVK 69 straipsnio 1 dalies 2 punkto kontekste, t. y. ar jų pagrindu galima daryti išvadą, kad pareiškėjo perkėlimas į Vilniaus pataisos namus palengvintų jo socialinę reabilitaciją. Šiuo atveju Departamentas Sprendime išdėstė bendro pobūdžio argumentus apie Vilniaus pataisos namų dydį, atstumus tarp Lietuvos miestų, kurie iš esmės nesusiję su pareiškėjo individualia situacija ir Prašyme išdėstytais argumentais. Sprendime išdėstyti šabloninio tipo teiginiai, kad bausmės atlikimo metu neišvengiamai keičiasi bendravimo su artimaisiais dažnumas ar būdas, tokių suvaržymų išvengti nėra galimybės, pareiškėjas turi specifinį statusą, ryšius su artimaisiais gali palaikyti kitais būdais (pasimatymų metu, susirašinėjant ir skambinant telefonu) yra nesusiję su Prašyme išdėstytais aplinkybių, kurios pateiktos siekiant įrodyti BVK 69 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą pagrindą, vertinimu. Šiuo atveju Departamentas turėjo pateikti argumentus, kodėl Prašyme išdėstytos aplinkybės nepatvirtina, kad pareiškėjo bausmės atlikimas kitoje pataisos įstaigoje – Vilniaus pataisos namuose – palengvins jo socialinę reabilitaciją. Sprendimo motyvas, kad artimųjų pageidavimai nėra pagrindas perkelti pareiškėją į kitą pataisos įstaigą, pripažįstamas deklaratyviu ir abstrakčiu. Abejonę dėl to, kad Departamentas visgi neatliko išsamaus Prašymo vertinimo, be jau nustatytų, kelia ir ta aplinkybė, kad atsiliepime Departamentas nurodo netinkamą paskirtos bausmės atlikimo laiką. Šiuo atveju nustatyta, kad pareiškėjui paskirta atlikti laisvės atėmimo bausmę ne 2 metus, kaip nurodo Departamentas, o 10 metų ir 3 mėnesius. Ši aplinkybė yra reikšminga, sprendžiant dėl pareiškėjo socialinės reabilitacijos užtikrinimo. Departamentas turi motyvuoti savo sprendimus taip, kad jų pagrindu priimtas individualus administracinis aktas asmeniui būtų aiškus, iš išdėstytų argumentų visumos būtų aiški susidariusių santykių esmė ir turinys, būtų galima identifikuoti aiškias priimto sprendimo teines pasekmes ir poveikį asmens teisėms ir pareigoms, teisėtiems interesams. Įvertinus tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šiuo aspektu Sprendimo argumentai, kuriais buvo grindžiamas nesutikimas su pareiškėjo argumentais dėl reikalingumo jį perkelti į Vilniaus pataisos namus, nes taip bus palengvinta jo socialinė reabilitacija, laikomi nepakankamais ir neatitinkančiais iš VAĮ 8 straipsnio 1 dalies išplaukiančios pareigos motyvuoti aiškiai, pakankamai ir parinkti motyvus, kurie būtų adekvatūs vertinamos situacijos kontekste. Todėl galima daryti išvadą, kad Departamentas iš esmės neatliko išsamaus pareiškėjo Prašymo dalies, kuri grindžiama BVK 69 straipsnio 1 dalies 2 punktu, vertinimo, todėl Sprendime išdėstyti motyvai laikomi nepakankamais.

12. Atsižvelgus į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Sprendimas negali būti laikomas teisėtu ir pagrįstu, nes jo turinys prieštarauja VAĮ 3 straipsnio 3 dalies 13 punktui (išsamumo principas) ir 8 straipsnio 1 daliai (ABTĮ 91 straipsnio 1 dalies 1 punktas), priimtas pažeidžiant pagrindines procedūras, ypač taisykles, turėjusias užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo

pagrįstumą (ABTĮ 91 straipsnio 1 dalies 3 punktas) ir VAĮ 3 straipsnio 3 dalies 2 punktą (objektyvumo principą), todėl naikinamas.

13. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas valdžių padalijimo principas, pagal kurį valstybės valdžią Lietuvoje vykdo Seimas, Respublikos Prezidentas ir Vyriausybė, Teismas. Šiuo atveju administracinis teismas, išnagrinėjęs bylą, gali arba patenkinti skundą ir panaikinti skundžiamą teisės aktą, arba įpareigoti jį priėmusį viešojo administravimo subjektą pašalinti padarytą pažeidimą ar įvykdyti kitokį teismo patvarkymą, arba patenkinti skundą ir išspręsti ginčą kitu įstatymų nustatytu būdu (ABTĮ 88 straipsnio 2 ir 4 punktai). Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra išaiškinęs, kad teismas, vykdydamas teisingumą, neatlieka ir iš esmės negali perimti viešojo administravimo subjekto funkcijų bei išspręsti klausimą, kurį pagal kompetenciją priklauso nagrinėti viešojo administravimo institucijai (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2009 m. rugsėjo 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-603/2009). Tai reiškia, kad teismas negali priimti sprendimo (tenkinti ar netenkinti Prašymo), nes priimti tokį sprendimą kompetencija suteikta Departamentui. Šiuo atveju ir specialiu įstatymu teismui nenustatyta teisė išspręsti kilusį ginčą kitu būdu, nei nustatyta ABTĮ, todėl, vadovaudamasi tuo, teisėjų kolegija netenkinta skundo išvestinio reikalavimo įpareigoti Departamentą patenkinti Prašymą.

14. Nagrinėjant šią administracinę bylą teismo posėdyje pareiškėjo atstovas patvirtino, kad Departamentui nebuvo pateikti duomenys apie pareiškėjo vaikų medicininę būklę. Tai patvirtina ir Prašymo turinys ir bylos rašytinė medžiaga. Šiuo atveju, įvertinus teismo išvadas dėl Sprendimo neteisėtumo ir nepagrįstumo, darytina išvada, kad nustatyti Sprendimo trūkumai turi ir gali būti ištaisyti Departamentui išnagrinėjus pareiškėjo Prašymą iš naujo ir priėmus VAĮ 3 straipsnio ir 8 straipsnio bei BVK 69 straipsnio reikalavimus atitinkantį individualų administracinį aktą. Atitinkamai atlikdamas pakartotinį vertinimą Departamentas turėtų įvertinti ir teismui pateiktas aplinkybes apie pareiškėjo vaikų sveikatą, tai patvirtinančius medicininius duomenis. Atsižvelgus į tai, kad išdėstyta, Departamentas įpareigojamas iš naujo atlikti Prašymo vertinimą, todėl pareiškėjo skundas patenkinamas iš dalies.

15. Taip pat pareiškėjas prašo priteisti 500 Eur bylinėjimosi išlaidų. Nustačius, kad šiuo atveju teismo sprendimas priimtas pareiškėjo naudai, konstatuojama, kad jis įgijo teisę į patirtų išlaidų atlyginimą (ABTĮ 40 straipsnio 1 dalis). Prie prašymo pateikta sąskaita faktūra ir pinigų priėmimo kvitas. Šie duomenys patvirtina bylinėjimosi išlaidų realumą. Pinigų priėmimo kvitas patvirtina, kad už pareiškėją bylinėjimosi išlaidas apmokėjo Diana Petrauskaitė. Tačiau ši aplinkybė, vadovaujantis Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika, nustačius, kad prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų pateiktas ABTĮ nustatyta tvarka, su prašymu pateikti įrodymai, patvirtinantys patirtų bylinėjimosi išlaidų realumą, netrukdo spręsti bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimą (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. gruodžio 22 d. nutartį civilinėje byloje Nr. civilinėje byloje Nr. 3K-3-582/2009, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. balandžio 29 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-256-684/2015).

15.1. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje laikomasi nuoseklios pozicijos, kad jei skundas yra patenkintas iš dalies, proceso šaliai, kurios naudai priimtas teismo sprendimas, jos patirtos su bylos nagrinėjimu susijusios išlaidos atlyginamos proporcingai patenkintų (atmestų) skundo reikalavimų daliai (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. kovo 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS146-113/2012, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. vasario 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-342/2012 ir kt.). Konkreti proporcija nustatoma atsižvelgiant į tai, kokia apimtimi patenkinti teisme pareikšti materialiniai teisiniai reikalavimai (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. sausio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS146-68/2010 ir kt.). Minėta proporcija, jei įmanoma, dažniausiai

nustatoma kaip matematinis tenkintos (atmestos) skundo reikalavimo dalies santykis su visais skunde keltais materialiniais teisiniais reikalavimais ir išreiškiama dalimis arba procentais (žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. rugpjūčio 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS502-657/2014). Šiuo atveju pareiškėjo skundas tenkintas iš dalies, netenkinus skundo reikalavimo įpareigoti Departamentą patenkinti pareiškėjo Prašymą, o vietoje to įpareigojus Departamentą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo Prašymą. Atsižvelgus į tai, teisėjų kolegija sprendžia, kad šiuo teismo sprendimu patenkinta 2/3 skundo dalis, todėl pareiškėjas įgijo teisę į 2/3 prašomų priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, t. y. 333 Eur. Todėl toliau bus vertinama, ar prašomos priteisti bylinėjimosi išlaidos yra pagrįstos ir būtinos, todėl gali būti priteistos.

15.2. Pagal ABTĮ 40 straipsnio 5 dalį, atstovavimo išlaidų atlyginimo klausimas sprendžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Aktualus teisinis reguliavimas nustatytas ABTĮ 6 skyriuje „Bylos nagrinėjimo išlaidos“, CPK 98 straipsnyje bei Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 patvirtintose Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio (toliau – Rekomendacijos) (2015 m. kovo 19 d. redakcija). CPK 98 straipsnio 1 dalyje reglamentuojama, kad šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, teismas priteisia iš antrosios šalies išlaidas už advokato ar advokato padėjėjo, dalyvavusių nagrinėjant bylą, pagalbą, taip pat už pagalbą rengiant procesinius dokumentus ir teikiant konsultacijas. Dėl šių išlaidų priteisimo šalis teismui raštu pateikia prašymą su išlaidų apskaičiavimu ir pagrindimu. Šios išlaidos negali būti priteisiamos, jeigu prašymas dėl jų priteisimo ir išlaidų dydį patvirtinantys įrodymai nepateikti iki bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad šalies išlaidos, susijusios su advokato ar advokato padėjėjo pagalba, atsižvelgiant į konkrečios bylos sudėtingumą ir advokato ar advokato padėjėjo darbo ir laiko sąnaudas, yra priteisiamos ne didesnės, kaip yra nustatyta teisingumo ministro kartu su Lietuvos advokatų tarybos pirmininku patvirtintose Rekomendacijose dėl užmokesčio dydžio.

15.3. Rekomendacijų 2 punkte nustatyta, kad teismas, nustatydamas priteistino užmokesčio už teisines paslaugas dydį, atsižvelgia į bylos sudėtingumą, teisinių paslaugų kompleksiskumą, specialiųjų žinių reikalingumą, ankstesnį (pakartotinį) dalyvavimą toje byloje, būtinybę išvykti į kitą vietovę, negu registruota advokato darbo vieta, ginčo sumos dydį, teisinių paslaugų teikimo pastovumą ir pobūdį, sprendžiamų teisinių klausimų naujumą, šalių elgesį proceso metu, advokato darbo laiko sąnaudas ir kitas svarbias aplinkybes. Pagal Rekomendacijų 7 punktą, rekomenduojami priteistini užmokesčio už advokato civilinėse bylose teikiamas teisines paslaugas maksimalūs dydžiai apskaičiuojami taikant nustatytus koeficientus, kurių pagrindu imamas Lietuvos statistikos departamento skelbiamas užpraėjusio ketvirčio vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (be individualių įmonių).

15.4. Pareiškėjo interesams atstovavo advokatas. Visos prašomos bylinėjimosi išlaidos yra išlaidos, patirtos rengiant skundą teismui. Prašoma priteisti suma neviršija pagal Rekomendacijų 8.2 papunktį nustatytos maksimalios priteistinos sumos už skundo parengimą. Departamentas nepateikė argumentų, kad nesutinka su prašoma priteisti bylinėjimosi išlaidų suma. Įvertinusi šios bylos pobūdį, atsižvelgusi į aplinkybę, kad pareiškėjas neprašė priteisti atstovavimo teismo posėdyje patirtų išlaidų, nors pareiškėjo atstovas dalyvavo posėdyje, teisėjų kolegija daro išvadą, kad nėra pagrindo mažinti prašomą priteisti sumą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 84 straipsniu, 86–88 straipsniais, 132 straipsnio 1 dalimi ir 133 straipsniu, teisėjų kolegija

nusprendžia:

Pareiškėjo L. P. skundą patenkinti iš dalies.

Panaikinti Kalėjų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2020 m. rugsėjo 29 d. sprendimą Nr. 2S-3508 „Dėl prašymo išnagrinėjimo“.

Įpareigoti Kalėjų departamentą prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2020 m. rugsėjo 4 d. prašymą ir priimti, atsižvelgus į teismo sprendime išdėstytus motyvus, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos baudmių vykdymo kodekso reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Kitą skundo dalį atmesti kaip nepagrįstą.

Priteisti L. P. 333 Eur (tris šimtus trisdešimt tris eurus) bylinėjimosi išlaidų iš atsakovo Kalėjų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos.

Sprendimas per 30 kalendorinių dienų nuo jo paskelbimo apeliacine tvarka gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, apeliacinį skundą paduodant per Vilniaus apygardos administracinį teismą.

Teisėjos Violeta Balčytienė

Jolanta Malijauskienė

Rūta Miliuvienė

</div